

Recensie: Peter Vermeulen

Henriëtte Hubers-Kromhof, Carlijn Everett: 'PIP' Uitgeverij Pica, Huizen,
ISBN: 978907767102 (Autisme/PO/1) Zie ook www.uitgeverijpica.nl

Soort boek/ziekte/stijl: De gebundelde e-mails van twee hartsvriendinnen over hun vriendschap, dagelijkse beslommeringen, maar bovenal hun inzet voor en betrokkenheid bij hun autistische kinderen. Aantal pagina's: 167, inclusief fotokatern.

Over de auteurs:

Henriëtte Hubers-Kromhof en Carlijn Everett waren in 2006 de initiatiefnemers voor de oprichting van de Stichting De Droomboom in Blaricum. Deze dagopvang voor kinderen met autisme en/of een ontwikkelingsachterstand in de leeftijd van 2-8 jaar biedt stimulerende begeleiding vanuit gedragstherapeutische principes.

Henriëtte Hubers-Kromhof, getrouwd en moeder van drie kinderen was zelfstandig ondernemer. Door de komst van haar zoon Thom werd zij uiteindelijk genoodzaakt haar zakelijke activiteiten te staken om zich volledig te kunnen richten op de zorg die een kind zoals Thom met zich meebrengt. Inmiddels is zij met haar gezin verhuist naar Zuid-Afrika.

Carlijn Everett woont met man en kinderen in Zuid-Limburg.

Korte beschrijving: De twee moeders - "partners in problems" - van elk een autistische zoon hebben in 2006 de Droomboom opgericht, gericht op onderwijs aan autistische kinderen. Als deze "Gooise vrouwen" in 2008 beiden verhuizen – de een naar Zuid-Afrika en de ander naar Zuid-Limburg – rest de briefwisseling per e-mail voor het noodzakelijke contact over hun dagelijkse beslommeringen, hun nieuwe woonomgeving en het zoeken naar een geschikte plek voor hun twee jongens Jake en Thom.

Jake krijgt in Zuid-Limburg begeleiding van het Robertshuis en de ouders van Thom hebben al vrij snel na hun verhuizing in 2008 het Cape Autism Charity Trust opgericht. Het eerste initiatief is de DreamTree School en de opbrengsten van dit boek gaan naar de school in Zuid-Afrika.

Wat viel op: Het boek is opgedeeld in een aantal seizoenen en loopt – toeval of niet - van de winter in 2008 tot zomer 2010 als er in beider levens na veel gezwoeg en geploeter weer een evenwicht lijkt te komen. Veel wordt geschreven vanuit de onderbuik en dat levert veel toppen en dalen in de beschrijving van het alledaagse leven dat, eerlijk is eerlijk, niet zo alledaags is. Humor, zelfspot en daadkracht zijn eigenschappen waar de beide moeders genoeg van in huis hebben. Ook een rosé-tje op zijn tijd wil wel helpen. Ze prikkelen elkaar in het uitwisselen van elkaars gevoelens. Echte "Gooise vrouwen" dus!

In hun verhalen zijn hun autistische kinderen belangrijk, maar spelen niet voortdurend een hoofdrol. Hun vechtlust voor de twee jongens is bewonderenswaardig en hun humor is aanstekelijk. Vooral het initiatief om geld in te zamelen en, in de woestenij die Zuid-Afrika op dit gebied is, een school voor autistische kinderen op te zetten lijkt het belangrijkste motief achter dit boek. Maar dat verdient dan ook alle respect!

Citaten:

Pag. 25. 'Kinderen als Jake, die niet praten, ontwikkelen naarmate ze ouder worden steeds meer gedragsproblemen. Ze worden groter, dus ook sterker en zoeken meer hun grenzen op om zelf te bepalen wat ze willen. Als ik de onmacht bij het team zie, ga ik twijfelen of die 2^e fase er wel moet komen. De droomboom is opgericht voor Jake en zou met hem meegroeien, moet ik dat idee gaan loslaten?'

Pag. 130. 'Nou, ons leven staat hier ook even op z'n kop, want wij zijn op zoek naar een SCHOOL voor Thom. Ja, je hoort het goed: Thom is na vijf jaar een-op-een-begeleiding eindelijk klaar voor de Grote Stap.'

Recensies: Bol.com, drs. N. P. Aders: Een prettig leesbaar en humorvol boek voor ouders, opvoeders en anderen die bij autisme betrokken zijn.

Links: www.stichtingdedroomboom.nl
www.thedreamtreeschool.co.za/cact.html